

Dokument podle skutečnosti, nebo kreslená pohádka?!

S touto otázkou lidé často opouštějí kinosál po zhlédnutí dokumentu „Milan Kundera: od Žertu k Bezvýznamnosti“. Člověku by se až mohlo zdát, že absence jakékoliv negativní kritiky je přinejmenším podezřelá.

Za celých 95 minut nezaznělo snad jediné křivé slovo na spisovatelovu adresu, ba naopak, ani jeden jeho známý si Kunderu nemohl vynachválit. Od nesčetných komplimentů na jeho fyzickou krásu, až po nekonečné vychvalování jeho kantorského a spisovatelského génia. Zkrátka tam chyběl snad už jen komentář jeho zubaře, jak skvěle a naprosto bezchybně se Kundera stará o svůj chrup.

Na pozadí celého filmu navíc sledujeme příběh mladého studenta, který se rozhodl, že pro svojí diplomovou práci uspořádá s Kunderou interview. Protože ale, jak známo, spisovatel žádná interview už nějakých třicet let nedává, zkouší se s ním mladík spojit skrze jeho blízké. A to jak v Česku, tak ve Francii. Divák by tak mohl nabýt dojmu, že se Kundera přeci jenom ve svém vlastním dokumentu ukáže, avšak marně. Laxní přístup studenta k uspořádání jakéhokoliv setkání a následný fakt, že se místo interview s opravdovým Kunderou spokojí s pouhým „vyslechnutím“ jeho díla, nepřidává dokumentu moc na realističnost. Když si k tomu přidáte ještě zamlčování některých biografických faktů o spisovateli, začíná na Vás film působit spíše jako pohádka.

Sebastian Dydňanský 6.B

Přes hranici

Rozhodla jsem se napsat recenzi na animovaný film Přes hranici, který jsem nedávno zhlédla. Zaujal mě hlavně svou výtvarnou stránkou, podobný film jsem ještě neviděla.

Jedná se o koprodukční francouzsko-německo-český film z roku 2021. Unikátní je technika animované malby na skle, je to jeden z prvních celovečerních filmů takto vytvořených. Děj je situován v blíže neurčené zemi, zřejmě někde na východě Evropy, názvy zemí a měst jsou vymyšlené. Příběh je univerzální, mohl by se odehrávat jak před sto lety, tak v moderní době.

Hlavními hrdiny jsou mladá dívka Kyona a její mladší bratr Adriel. Prchají před pronásledováním z rodné vesnice, jsou odděleni od rodičů a zbytku rodiny a musí se spolehnout jen sami na sebe. Prožívají mnoho náročných až krutých situací. Musí přežít na ulici mezi pouličními zloději, dostanou se na převýchovu do přísné rodiny, na nějaký čas jsou rozděleni, Kyona stráví zimu v začarovaném lese, poté se s bratrem opět setkává, a putují dále s cirkusem spolu s dalšími uprchlíky. Cílem všech je dostat se „přes hranici.“ Nakonec pobývají v horském uprchlickém táboře.

Díky zajímavé barevné animaci a originálním obrazům příběh působí až pohádkově, například scény ze začarovaného lesa. I když některé pasáže jsou naopak drsné. Film je o odvaze a překonávání překážek na cestě za svobodou. Příběh uprchlíků a přistěhovalectví je v této době velmi aktuální, a proto myslím, že stojí za vidění. Co jsem postrádala, je jasnější rozuzlení – bylo očividné, že příběh skončil dobře, ale chyběla konkrétnost. Zřejmě to ale byl záměr autorů. Určitě bych film doporučila, diváká vtáhne do děje, je vhodný v podstatě pro všechny věkové kategorie, obzvlášť pro žáky základních a středních škol.

Ema Kozlová, 4. A